

գրքին մէջ, որը Աղգ. ժողովը ըն-
դունեց, այս կրիկին խնդիրներն ալ
յոռողութեամբ և որոշութեամբ են:

Բայց տակէ, Աղգ. ժողովը երբ վեր-
ջի անգամ ձեռք առաւ հարստահա-
րութեանց խնդիրը, և վարչութե-
ան էն բայցարութիւնն ուղեւոր՝ անոր
թաղութիւնը տեսաւ, ոչ միայն անոր
ընթացքը անբարեբաղիտական, ոչ
միայն հակառակմանազրական չդը-
տաւ, այլ և յանձնաժողով մը կար-
գեց, անոր ձեռք 71 թուականն էր
վեր գաւառներու մէջ կատարուած
հարստահարութեանց տեղեկագիրը
չիննց, որ բազում գէշագրութիւն
էր, և վարչութեան նյոյց տուած
դարմաններուն վրայ ուրիշներ ալ
յարեւով իւր կողմէ, որոշեց որ այդ
տեղեկագիրը Աղգ. վարչութեան կող-
մէ Բ. Գրան ներկայացուի:

Աղգ. ժողովը այս տնօրէնութիւ-
նը որ Նուրեան էֆէնտիի ամբա-
տանութեանց դէմ հերքում է ինք-
նին, 'ի հարկէ Նուրեան էֆէնտիի
գիւտնադիտական տեսութեամբը
վարչութեան տնօրէնութեանն աւելի
ծանր կը կշռէր, այլ ոտկայն, զարմա-
նալի բան. մինչդեռ Նուրեան էֆէն-
տի վարչութեան դէմ սրամտելով
Քաղ. ժողովը փշուռ ավուռ կը թու-
ղուր՝ վարդէ թիկնաթուի վրայ
բազմաբար համար, Աղգ. ժողովը
նոյն նիստին մէջ՝ Քաղ. ժողովը ըն-
թացքը պարսաւելով համամտութիւն
կը յայտնէր Աղգ. ժողովը տնօրէնու-
թեան, և կընդունէր որ այդ հարս-
տահարութեանց տեղեկագիրը Բ.
Գրան մատուցուի, և այս ընթացքով
մեծ հակասութեան մը մէջ կ'ընկնար:

Ուրեմն Նուրեան էֆէնտի երբ
այսպէս առ խարխուլ կը քալէ, կա-
պտուցանէ թէ թաղերանի և Գաղութ-
րի աշակերտը չպիտի կրնայ ըլլալ, և
տակաւին պէտք ունի քաղաքագի-
տութեան գաւառներու Քաղ. ժող-
ովը անդամներէն, որոց Մենտորը կը
հանգիստնայ ինք:

Բայց ամենէն աւելի ցաւալին և
աններկին այն է որ՝ ազգասէր է-
ֆէնտին՝ քննադատական ժամանա-
կի մը մէջ՝ երբ Պատիւէթի պէս մո-
հեռանդը թերթ մը՝ Հայոց ազգին
հաւատարմութեան վրայ մօր քսել
կը փորձէ, և հետեւեալ օրը յետու-
կողում մը կը հրատարակէ, ինքը ա-
նոր տեղ հրապարակ կ'ընէ, և ան-
խոհեմութեամբ վարչութեան ըն-
թացքը գաղափարեալով՝ ազգին թըշ-
նամներուն հայցին իւր կը քսէ, և
յանուն ազգախորութեան՝ ազգին
չարիք կը հասցնէ:

Բարեբաղդաբար՝ այս տեսակ
զրպարութեաններ կը սահին կանց-
նի Հայոց ազգին վրայէն, առանց
բիծ մը թողնելու, և անպատուու-
թեան կեղտը միայն բանադրուեա-
րու ճակտին վրայ կը դրօշմեն:

Օսմանեան տէրութիւնը՝ այս ազ-
գը ճանաչաւ համար Նուրեան է-
ֆէնտիի միջնորդութեանը և գիւտ-
նադիտութեանը չկարօտիր, և չորս
հարիւր տարուան փորձով գիտէ այս
ազգին անձնութիւնը, զոր ընդ-
փայր կը փորձեն խաղու մէջ դնել
պատիւ ու փայլ գտնելու համար:
Հայոց Աղգ. վարչութիւնը՝ բաց ճա-
կատով և ոչ իրենց պէս անխոր
և ամթապարտ՝ միշտ կը ներկայանայ
բարեխնամ տէրութեան, իբրև իւր
հօր, և քաղաքագէտներու պէտք
չունի իւր աղերսալի ձայնը լսելի ը-
նել տալու համար:

Քաղաքական գիտում չունի, որ
քաղաքագիտական նրբութեանց և
խաբէութեանց մէջ գաղափար ու կծկի
և կը ժպտի արհամարհանք այն
սուտ ազգասէրներու և բոնասիրու-

թեանց առջև, որոց նպատակը աւե-
լի իրենց օգուտն է, քան ազգինը:
1 Նոյեմբ 1876 ՍՄՐԱՏ
Կ. Պոլիս

Պալատու թագ. խորհուրդը կը
խնդրէ մեղնէ ծանուցանել թէ թա-
ղին Ս. Հրեշտակապետ եկեղեցւոյն
տօնախմբութեան տնօրէն Ս. Պատու-
րադ. պիտի մատուցանէ հոն:

ՀՆԴԱՍՏԱՆ

ՆԱՄԱԿ Ի ԿԱԼԿԱՍԻԱՅԷ
(Շաբ. Գե. Բե. 1900)

Ժամ է արդէն հարցանելոյ 'ի Զերմէ
Հայրութեան, թէ այսպէս են օրէնք և
կեղեցւոյ, 'իսկ էր արդեօք կատարուին
ուխտի վստահացողն սիրոյն ձերոյ 'ի
մեզ, և թէ այս մարտութիւն Սատուա-
ծացեալ իշխման ձերոյ՝ իբրև մատակարար
սրբութեան սրբոյ, և ներածիչ խորհրդ-
դոյ Սրբոյ մկրտութեան Տեառն մերոյ
Յիսուսի Քրիստոսի: Գիտե՞ք մեք անտը-
ժան. դէ՞ծ ամենայն քաջամարտութիւն մեր
յեկեղեցւոյն խոտելի, զյարգ մեծարանց
վեհեղ վեհապետնոց 'ի մեզ՝ օրպիտ են կայ-
սերաշնորհ շքանշան. Հայրապետանորդ
լանջակիր խաչ, եպիսկոպոսապետը կըրկ-
նապարզ և ծաղիկայ միկնոյ (կապոյտ և
մանիշակայ) աւազ երեցական տիտղոսը
սփռոցը (կարպիւն), գաւազան, ձեռնաց,
գաւազան բեմաստացութեան և այլն. և
գլխովին ասեմը սուտ և կեղծական:
Եւ թո՛ղ ձերոյ ասպա դալիս ձերութեան
մերում, կամ իրաւունք ձերը պատուա-
սիրութեան գոնէ միւսմ 'ի սոցունց նկա-
տել արժանէ՛ք: զի որպէս դուք էք պա-
տիւ մեր, այնպէս և մեք եմք պարծանք
ձեր. և յորժամ դուք զայս ամենայն առ-
տուն հարեալ յոշնութեան տուայք, մեք
ևս՝ թէպէտ եպիսկոպոսութեան յարգ ձեր
ճանաչեմք քաջ, սակայն վստա՞հ եմք ա-
սել (զոր ասացեալ երբեմն՝ եկեղեցւոյնի
ցմեզ) դուք չէ՛ք և չէք արժանաւոր կոչ-
մանք, և թէ առ ինչ լռեմարտեալ
զայն՝ Աստուած միայն գիտէ. (կորուստ
քո՛ 'ի բէն է՝ խորայն), իրաւարանի գիրք
սուրբ:

Եւ և դոստին այժմէն եպիսկոպոսներ
յեկեղեցիս, որք յեպիսկոպոսանայն կար-
ծեն թէ ստորին եկեղեցականք ստրուկ և
զերի են առ նոսա, զէն և պարտական
ունելով պարտութիւն Աստուծոյն թէ Քուսն
դիք Առաքելոցաց ձերոց, և հայատակ
կայքը նոցա, (Եր. Ժ. Գ. 17). սակայն
չունելով ներկայութիւն մտաց 'ի լուր
միւսոյ պատուիրանին շէտք մի գայրա-
ցուցանք զորդիս ձերոյ. (Կորն. Գ. 21).
Թող և զայլ խրատս Առաքելոց առ առաջ-
նորս եկեղեցւոյ, թէ որպիսի գնացս
պարտին ունիլ, և որ հոգւում Աստուա-
ծայնոյ պարտին տնտեսել հօտին հաւա-
տացելոյ 'ի Տէր:

Զեր և չէ՛ անարդարեւ ձերութեան
մերում՝ 'ի տայն համբուրի աշոյն ձերոյ,
ըստ որում օծեալ Տեառն, Եպիսկոպոս
քաջանայ լրութեան եկեղեցւոյ, ըստ հա-
ւատոյ զլուր մեր, իշխող և տէր. առ-
կայն 'ի սմին ժամու հարկ և ձեզ տրուին
պատկառ համբուրի ոչ 'ի ստրութիւն, այլ
'ի մեծարանս վարկին՝ թէ ո՛ր պատ-
կեր համարէ ձեզ համարաւորուն. (չա-
սեմք աստանոր եթէ անդամնին մեր ի-
ցեր 'ի կայիս, տարեք աւազ քան զձեզ
լինելոց էր, և թէ երբեմն՝ յորում հասա-
րակութիւն կալիսիւս և Զուգայ ստի-
պէր մեզ յեպիսկոպոսութիւն, և մեր
անբաւական գլեզ այնմ վսեմ կոչման՝
մեծաւ երկեղածութեամբ 'ի բաց հրա-
ժարեալ, որպէս թէ չլիցեմք նմանող նմին՝
զորմէ խօսեցաւ Ս. Գիրք. (Բ. Թ. Եսայ. Բ. 4.) բայց թէ ձեր սրբութիւն յառաջ
յայտարար չունիցի համարումն քաջանայու-
թեան գլեզ, (որպէս ասացեալ էք տա-
ւապետ պանդխտին Յովհաննէ քաջա-
նային Պարաբայցոյն՝ թէ չճանաչեմք քա-
ջանայութիւն քո, որով նա զրկեալ իսկ
յեկեղեցւոյ՝ յառաջ տօնի Զատիկի և այլն),
աչա՛ս պատարաստ են 'ի քննութիւն գչա-
ւատիս, հեղուն զեղուն կոնդախք,
նամակոր և վրայադրով յարգանաւորոց

քան զձեզ, որոց 'ի անսանձն ձեր՝ թե-
րեւս սրտի մտքը սպառնալիք է թէ 'ի
զուր զքեզ սիրտ մեր խոցանակը. խո-
ցուեցիք արդարեւ՝ և չունիք պարամ ա-
մբիչ խոցուածոցդ, և որպէս մեզ թուի
մերով դալար զգացողութեամբ, ոչ զար-
մանք եթէ գլեզ 'ի մա՞ջ վարեցէ. մե՞զը
ձեզ:

Թու՛ք լիցին ձեզ բանք ձեր՝ յառա-
յորում անկաշարսութեամբ եկաք համ-
բուրել զա՞յ ձեր՝ և շնորհաւորել զտօն
ծննդեան և մկրտութեան Տեառն մերոյ
Յիսուսի Քրիստոսի. «Ո՛ր հոգմ հակառակ
վարեաց զքեզ առ մեզ» 'ի պատասխանի
ասացեք խոնարհութեամբ, «Ե՛ր կոչմանց
անտի մերոց՝ 'ի վազ տարամերժեալ հոգ-
մոյն հակառակի, և տեղի կալեալ աստ
'ի կոչմն ձերոյ, ժպտեալ՝ չստացիք այլ ինչ:
Ահա ներքործութիւն ընդդէմ՝ ներքոր-
ծութեան, և բան հակառակ բանի, որ
ստեաց զվստահացողն դառն սիրոյ ձե-
րոյ 'ի մեզ, և թէ՛ սիրով սկսեալն՝ սի-
րով աւարտիս աւա՛ղ մերումն մոլեռանդ
հաւատոյ մանաւանդ և պարզմտութեան,
յորժամ բնութիւնն ետ մեզ խմանալ ըզ
ներքինս մարդոյ, այլ արտաքինով միայն
սահեալ 'ի մեծամեծ շարիս, ներեցէք մեզ
հո՛յր 'ի մեզ, 'ի կրկնակի հարց, թէ ո՞ր 'ի ներ-
հակ շարժմանց ներք կալաւ ձեզ զվար-
կածդ, որպէս չեմք իւր թերացեալ նուի-
րական պարտեք 'ի ձեզ, կարեմք և ա-
մենայնի տալահովութեամբ հաստատել
զոր ասեմք, ձեր թէ 'ի Զուգա անդր՝
և թէ յայսր իսկ չունիք պահատեալ բա-
րեկամական և որդիական յարեանց 'ի
ձեզ (եթէ ոչ առաւել նշանաւոր և ակա-
նաւոր միջոցք քան զայլոյն 'ի ձեզ և ոչ
նուազ քան զորոց կարծէք), ցոյցէք ա-
յաջեմք թէ զի՞նչ այլ պարտն էք աւելել
ձեզ՝ և շարարար, իբրև անգործունեաց
քահանայ թեմի ձերոյ, որպէս ուխտեալ
բարեկամ և անձնործայ որդի ձեր. զի
եթէ ասիցէք երկեցս զինչ առաւօտեան
ժամերդութեան հրաւիրեցիք զմեզ 'ի նա-
խաձա՞յ՝ և չտուեալ ունի ընդունելու-
թեան, անդ սոյն և անդր տուեալ ձեզ
զառիթ հրաժեշտին, որպէս թէ ունելով
խոստումն յայլ ուր գնալոյ. թողում և
զոր զինչ ինքնին եկեալ և ընդ ձեզ նա-
խաձա՛յեալ՝ յառաւել յարգանս ձեր, ար-
տաքոյ սորին՝ չտեսանեմք յանցանս ինչ
'ի մեզ, և թէ կայ՝ յատկապէս խնդրեմք
բանալ մեզ. իսկ եթէ ոչ, ապա ստոյգ
գիտալիք՝ զի անիրաւեալ էք մեզ մանա-
նաւանք և պատասխել զքոք խոնարհու-
թեան մերոյ, չէ՛ք մեք՝ զոր երեւալքս
եմք բունի խոտութեամբ ձերով, զի եթէ
անիրաւութիւնն երաց զերբան անխօսին
լից, (Թու. Ի. Բ. 28.) զիմք լուծիւն
'ի մեզ հապա:

Ի ներքոյ ցայս վայր յայտարարեալ
բողոքոյ արհամարհանաց ձերոց 'ի ձեզ,
զիտէ Աստուած, թէպէտ անհնարեք ցա-
ւեցուցեալ 'ի հոգիս, մանաւանդ և ափ-
սոսեալ սիրոյն 'ի ձեզ մատուցելոյ. առ-
կայն և կերպիւս իւր՝ տուեալ յոշնու-
թեան և ձերում՝ առաւօտահասակ կե-
նաց, վստա զի հոգին անախտութեան,
կեղծաւորութեան, անձնախորութեան,
չողորձութեան և այլն, բացակայ են 'ի
մէջ, մանաւանդ և 'ի կուրծս զրեալ ու-
նիք քան Շնորհաւորն Երեսիս (Ընդ-
հանրական Երես 1900): Զի զիս եթէ ա-
մենայն լեզուք զօրեւելան յայն բարի որ
չէ առ իս՝ հոգւոյ հնչումը համարիմ, և
եթէ պարտաւ զքեզ կամ գաւեհ յայն ինչ՝
որ 'ի մտաց խղճէ ոչ գաղտիմ, ոչ փայլ
ինչ առնեմ ի սմին սակի բերիմք և 'ի
թշնամանս եկեղեցւոյն ընդ մեզ, ոչ այլ-
ազգ պատճառաւ՝ քան հրապարակաւ
ընդդէմ՝ երանելոյ հրատարակեալ վիմա-
տիւ զրոյն՝ որ հակառակ պատուոյ և ար-
տօնութեան Վեհափառ կաթողիկոսին
մերոյ արդի, կամ ոչ ըստ սմանց երկըր-
պաղու ապօրէն զօրձոցն, չխմանալով բը-
նաւ թէ ժամանակն ունի բերել զձեր
եպիսկոպոսութիւն խնկարկութեամբ եր-
կըրպաղու կառնցն և գործիչ տաօրէն
զօրձոց Նորուն:

Եթէ եկեղեցւոյն կամ այլք հրապու-
րեցին զսէր ձեր առ մեզ, և ծանուցին
զյանցանս ծանուցն 'ի մեր կողմէ, մինչ
անգամ զձեր կամ այլք յարակցու-
թիւնն ընդ մեզ անպատեհ կամ պատ-

ժական, ընդէ՞ր դուք որպէս եպիսկոպոս
չարկանեք 'ի քննադատութեան, հի՞մ ոչ դա-
տեք զմեզ, և եթէ յանցաւոր՝ պատժեք,
ուղղեք և կատարեք զպարտին ձերը պաշ-
տաման. այլ եթէ վերահաս բաղադա-
յից դառն նախանձաւ թշնամանաց ան-
անդարմատաց 'ի մեզ, է՛ր ուրեմն փայլ-
չտանիք խրատել զնոսա և վարել յուղ-
լութիւն, այլ ընդհակառակն յերկիւղէ
կամ յինչ՝ չգիտեմ՝ կամակիր և կամորար
զորով նոյնն խրատուեք քաջալերէք յառ-
քան զիս վատթարութիւն, որպէս արդ-
եամբ յայտնեցիք յեկեղեցւոյ յանարդու-
թիւն մեր և 'ի խնդութիւն որոց ընդ-
ձեզ համարսն, այն է պահանջ ձեր զմեզ
անշուքմառ և որիչ 'ի խորէ գաղափարդ
քահանայից 'ի ջրօհնեաց հանդիսի. զմէ՞
այսպէս, ոչ ապաքէն պատկեր եմք ձե-
րում սքեմի, ոչ ապաքէն պատիւ և առ-
նարգանք մեր՝ իւրք 'ի ձեզ ակնարկին,
բայց եթէ ասիցէք՝ նա եթէ զտէրս և ըզ
վարդապետս ձեր չխնայէ յանգոսնելոյ,
զի՞ այլ ձեզ տեղի բողոքոյ գնմանէ և այլն,
յայնժամ դառնալք կրկնել զառակն թէ
«Զուկն 'ի զլիսոյ սաի հոտեալ» նաև ոչ
սակաւ զարմանալ թէ նա՛ պայնքն եկե-
ղեցւոյն՝ 'ի տեսանելն զմեզ՝ ողջունէ՛՛ 'ի
զլիսոյն առնելով զգլխարկ իւր, 'ի զիսոյ
յեկեղեցւոյն, 'ի սուրբ պատարագի 'ի ժա-
մա ողջունի համարէք և զձեռն մեր բայց
և այնպէս 'ի թիկնոց չորակոտի 'ի վստա-
բանութեանց ընդդէմ՝ մեր:

Արիացաւ սա՛՛ եկեղեցւոյն յորժամ
զրգուեալ 'ի տէր Մարտիրոս տէր Յովա-
կիմէ, զանդուոյ Արարհամ վարդապետն
մերժեալ վարեաց յաղքատաւոր քաղա-
քիս, և չեսես զխնդիր օր Զօրացու
յորժամ կամակից զձեզ ինքեան գտեալ,
թարք քննադատութեան և դատաստանի
եաւ ձեզ ընկնելու գտել Եղիշէ 'ի գրադ-
ութիւնէ վստացի, վստահացաւ առա-
ւելապէս յորժամ վիստահի կատարելոյ
զպատուէր ձեր և ընդունելոյ գտել Ս.
Գորդանան 'ի թեմ տեղւոյս, արհամար-
եալ առաքեաց յաղքատանոց քաղաքիս,
և այս անբաւական (իբրև դեր եպիսկո-
պոս) արդիւտաց զնա չգնալ յեկեղեցին՝
չտալ զպաշտօն քահանայութեան և ընդ-
դէմ՝ այսր զթեմալիկ քահանայի Բուռ-
բայու ընկալեալ 'ի թեմ տեղւոյս, և ըզ
թեմալիկն աստի սա աքել անդ յաջոր-
դութիւն, զորս տեսեալ ձեր աչքը ան-
տարբեր եղէք, որով և քան զիս լայնե-
ցէք ընդարձակեցիք զարդաւանս նորուն
սպօրէն զնայից յեկեղեցիս, աչա՛ս այս է
և այս որ զվեհ արտօնութիւն ձեր նկու-
նայոց, և զվճակ եկեղեցւոյն ընդ պաշ-
տօնից արկ 'ի դժուարինս և ի տառա-
պանս սերկեան տեսարանի:

Ո՞չ կարծեք, հայր, թէ նոյն եկեղեց-
ւոյն յառանձին կարծիս իւր զի՞նչ հա-
մարումն 'ի ձեռն աւերկալեալ, և թէ քա-
նիցս հեղինօրէն ծաղրեալ զձեզ, և թէ
ինչ ինչ տնարժան բանս խօսեցեալ 'ի
թիկնունս ձեր, նա՛՛ զի այլ առաւելութիւն
բանից, քան զոր միջոցաւ խաչմերաք՝ առ-
նելոյն ձերոյ 'ի սուրբ Խաչ կիրակէին,
'ի ներքոյ սրահի բնաւորութեան ձերոյ՝ պո-
ռոսայր ծանրաբար բանիք ի ձեր իսկ
լսելիս, և դուք 'ի վերուստ չիմանալոյն
ստից, թողումք և զոր յայլում նուագի
ընդ ձեզ խօսեցեալ անպատեհ և ձեր
չիմանալ ձեռաց յոռն յորին, արի՛, արի՛
Թովմաս, մի՛ խորհարար. արի՛ մէկ շու-
րուք տամ խմբի, և այլն. վա՛յ, վա՛յ
վա՛յ մերում տառապանաց և ողորմելու-
թեան, այլ ինչ մնացեալ յեկեղեցիս՝ ոչ
ինչ:

Հեռեւս Բուռ

Ի Լ Ս Ն

Նիդամիլէ Էրպաք անպարզաւ լու-
ղումի օլան 30,000 քըլէ Բուլէնի
դէյլիմն միւսաքաղաքային թըրքիկնի սա-
նիի Բուլիմիլն ալթընճը ճիւմա Էր-
թէսի կիւնի ինճրա օլունտաղընտան,
իմա իթմէյէ թուրկ օլունարըն
եէվմի մէզքիւրաէ Տարը Շուրայի
առքերիլէ կէլմէլի:

3 Թըրքիկնի Էվլէլ 1876

Պապը Սէրապէրի

